

μὲν Λευκὸν δρᾶμα, ὑπόθεσιν δ' ἔχον τὴν αὐτοκτονίαν τῆς Μαίρης καὶ τοῦ Μιμίκου. Τὸ δρᾶμα τοῦτο ἐφημερίς τις ἀπεκέλευσεν Οἰκτρον δρᾶμα, ἡδὲ Νέα Ἐφημερίς ἐδημοσίευσε τὰδε περὶ αὐτοῦ:

«Διὰ τὸ Λευκὸν δρᾶμα ποιοῦμεν καὶ ἡμεῖς λευκὴν κρίσιν, ἥτοι παραδίδομεν εἰς τὸν στοιχειοθέτην χάριτιν ἄγραφον».

Ἐκ δὲ τῶν ἐκ μεταφράσεων ἐδόθησαν πλὴν τῶν γνωσθῶν ἡδὲ καὶ τὸ *Marriage Blanc* τοῦ Jules Lamaitre, ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Παρασκευοπούλου. Τὸ δρᾶμα τοῦτο ἐστὶ τῶν νεωτάτων καὶ τὸ μᾶλλον ἄξιον σημειώσεως τῶν τοῦ γαλάτου κριτικῶν. Ἡ ἡρώϊς αὐτοῦ ἐστὶ φθισικὴ «Ἀὕτη θ' ἀπέλθῃ μὴ γνοῦσα ἢ τὴν καλὴν ὕψιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν εἰλικρινῆ συμπάθειαν καὶ τὸν ἀγνὸν ἔλεον. Οὔτε ἡ μητρότης οὔτε τὸ γῆρας θὰ μαράνῃ αὐτήν. Διαλυθῆσεται ὥς ἡ εὐδία ἄνθους καὶ καταλείψει ἐν τῇ καρδίᾳ πάντων τῶν συναντησάντων αὐτήν τὴν ἀνάμνησιν μικρᾶς χαριέσσης οὐκίας».

Ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερον γεγονός νῦν ἐν τοῖς θεάτροις τῶν Ἀθηνῶν ἐστὶν ἡ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ὀμονοίας διδασκαλία τῆς πολυκρότου *Fédora* τοῦ Sardou, μιᾶς τῶν ἐκτάκτων ἐπιτυχίων τῶν παρισίνων θεάτρων, διότι ἐδιδάχθη κατὰ τὸ 1882 ἐν τῷ *Vau-deville* 135ς, ἡ δὲ τότε Δαμαλᾶ-Bernhardt ἤρατο ἐκτακτον θρίαμβον. Ἐκτοτε δὲ περιφέρει τὸ ἔργον πανταχοῦ.

Ἡ διδασκαλία τοῦ ἔργου ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, καθ' ἣν ἡ ὑποδυσμένη τὸ δυσχερέστατον πρόσωπον τὰς πρίγκιπιδος τῆς ρωσικῆς αὐτοκρατορίας Φαιδώρας δεσποινίς Αἰκ. Βερώνη ἤρατο νέαν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν, καθὰ ἀνέγνωμεν ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῆς 13 καὶ τῇ Νέα Ἐφημερίδι.

ΧΡΟΝΙΚΑ. Ἐσημειώθη ἐν προτέρῳ φάλλῳ ὅτι ἡ Γαλλικὴ-Κωμῳδία διδάξει κατὰ τὸν ἐπὶ τῶν χειμῶνα τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σοφοκλέους κατὰ τὴν διασκευὴν τῶν κ. Vaquerie καὶ Maurice. Ὁ διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς-Κωμῳδίας ἀσχολεῖται ἤδη μετὰ τῶν κ.κ. Jambon καὶ Bianchini περὶ τὰς σκηνογραφίας καὶ ἐνδυμασίας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ ἀρχαίου ἔργου. Τὴν Ἀντιγόνην ὑποδύσεται ἡ δεσποινὶς Bartet.

— Ἡ Γαλλικὴ-Κωμῳδία περιέρχεται ἤδη ἐπαρχικὰς πόλεις τῆς Γαλλίας διδάσκουσα τινὰ τῶν ἐκλεκτῶν ἔργων τοῦ δραματολογίου αὐτῆς, παρακολουθεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Sarcey.

— Ἀρτί ἐγένοντο οἱ διαγωνισμοὶ τοῦ Ὁδείου τῶν Παρισίων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ambroise Thomas. Κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους ἔτυχε πρώτου βραβείου ἐν τε τῇ τραγωδίᾳ καὶ τῇ κωμῳδίᾳ ἡ δεσποινὶς Grumbach, ἥτις μετὰ διαμνην ἐπὶ ἔτος ἐν τῷ θεάτρῳ Ὁδέϊφ (Odéon) προσληφθήσεται ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ κατὰ τὴν κρατούσαν τάξιν.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀκτωβρίου γενήσεται ἡ περιοδεία ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν τοῦ Coquelin καὶ τῆς κυρίας Jane Hading ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ.κ. Abey καὶ Maurice Grau. Ἡ ἐνάρξις τῶν παραστάσεων γενήσεται ἐν τῷ Σιχάγ. Τὰ διδασκόμενα ἔργα εἰσὶ: *Thermidor*, *Nos Intimes*, *les Pattes de mouton*, *la Mégère apprivoisée*, *le Gendre de m^r Poi-rrier*, *les Effrontés*, *l'Aventurière*, *Tartuise*, *les Précieuses ridicules*, *Adrienne Lecouvreur*, *la Dame aux Camélias*,

Froufrou, *le Maître de forges*, *l'Ami Fritz*, *les Surprises du divorce*, *la Joie fait peur*, *Mlle de la Seiglière*, *Gringoire* καὶ οἱ *Heureux*.

— Περιοδεύει ἐπίσης τὴν Ἀμερικὴν καὶ ὁ μέγας τραγωδὸς τῆς Ἀγγλίας Irving. Κατὰ τὸν χειμῶνα ὁ διάσημος ἐρμηνευτὴς τοῦ Ἀμλέτου διδάξει τὸ δραματολόγιον αὐτοῦ ἐν Νέῃ Υόρκῃ.

— Ἐν Ἀμερικῇ εὐρίσκεται ἤδη καὶ ὁ διαπρεπὴς ἰταλὸς ὑποκριτὴς Salvini.

— Ἐν τῷ θεάτρῳ Covent Garden ἐν Λονδίῳ τὸ δεύτερον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἐδιδάχθη δρᾶμα λυρικὸν εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν. Τὸ πρῶτον ἐδόθη ἡ *Esmeralda* νῦν δὲ τὸ *Amy Robsart*, καὶ τὰ δύο δὲ ἔργα εἰσὶ τοῦ κ. Paul Milliet. Τὰ κυριώτατα πρόσωπα ὑπεδύθησαν αἱ δεσποινίδες Calvé καὶ Armand καὶ οἱ κ.κ. Lassale καὶ Alvarez.

— Τὸ Σιχαγον ἀπέκτησεν ἤδη καὶ ἕτερον θέατρον, κληθὲν *Isabelle* καὶ δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 3000 ἄτομα. Ἡ σκηνὴ αὐτοῦ ἐστὶ τῶν εὐρυτάτων κτιρίων τῆς ἐποχῆς.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Αἱ διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου κομισθεῖσαι ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις δὲν φαίνονται ἐπικυροῦσαι τὰ ἐπὶ τῇ βάσει, φαίνεται, κατὰ τὸ πλεῖστον τῶν ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως διατυπωμένων πόθων θρυλληθέντα περὶ ἐνδοκίψεως νέας ὑπουργικῆς κρίσεως κατ' ἀκολουθίαν τοῦ ζητήματος τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὑπουργείου διὰ τῆς προσλήψεως καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ. — Καὶ οὕτω μὲν τὸ ζήτημα τοῦτο ἔληξεν, ἀναβληθὲν μάλιστα ἐπ' ἀόριστον κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐκφρασθεῖσαν πολὺ ὀρθὴν θέλησιν. ἡ ἄρσις ὅμως, ἔστω καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, τῶν ἀπὸ τῆς ἐπιλύσεως αὐτοῦ δυσχερειῶν, κινδυνευουσῶν ὄντως νὰ δημιουργήσωσι πραγματικὴν κρίσιν, ἥτις θὰ παρεκκολουθεῖτο πάντως ὑπὸ ὀλεθριωτέρων ἐτι ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ κράτους, οὐ τὰ χρεώγραφα καὶ μετ' αὐτῶν πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἐλλειμματικαὶ κερδοσκοπικαὶ ἀξίαι ἐξακολουθοῦσι — καίτοι ἐν τοῖς χθεσινοῖς χρηματιστικοῖς δελτίοις διεφάνη διακύμανσις τις πρὸς τὰ κρείττω-καταρρέοντα, ἅτε ὡς εὐπαθέστερα διὰ τὰς γνώστας τῆς Ἑλλάδος οἰκονομικᾶς καὶ πολιτικᾶς περιστάσεις καὶ μᾶλλον ὑποκείμενα εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ οἰκονομικῆς καχεξίας, εἶναι γεγονός, ὅπερ ὡς χαρὰς εὐαγγέλιον ἐδέξατο βεβαίως πᾶς πονὼν τὸν τόπον καὶ ἀνυστῶς ἔχων πρὸς τὰ ἐπακόλουθα τῆς διὰ νέας καὶ προῶρου κρίσεως δεινώσεως τῆς παρούσης καταστάσεως. — Ἀτυχῶς ἡ ἄλλη πολιτικὴ κατάστασις οὐδαμῶς ἐνισχύει τὴν ἐκ τῆς ἀποδοκίψεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κρίσεως προσγινομένην παρήγορον ἀνακούφισιν. Ἡ πολιτεία τῆς συννοσιμένης ἀντιπολιτεύσεως, δεινὰ πάντοτε κατὰ τε τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς διομολογηθείσης οἰκονομικῆς συμβάσεως ἀπειλούσης, ἐξακολουθεῖ καταπιτοῦσα τοὺς ξένους

τοῦ κράτους πιστωτὰς καὶ πρὸς τὴν τελείαν ἐκμνηστικὴν ὁμοῦσα τὴν δημοσίαν πίστιν, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει ὅτι οὕτως ἐνεργοῦσα οὐ μόνον τῇ πολεμουμένη παρούσῃ κυβερνήσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτῆς ἐπιδωρεῖται δυσχερεῖας δυσπερβλήτους, ἂν μὴ καὶ ὅλως ἀνυπερβλήτους. — Τὸ δὲ χεῖριστον, ἵνα, φαίνεται, ταχύτερον ἐπιτευχθῇ ἡ συντέλεσις τῆς ματαιώσεως τοῦ ὑπὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἐπιχειρηθέντος ἔργου τῆς ἀνακοπῆς τῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω ἐπιδόσεως τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τοῦ τόπου, οἱ θιασῶται τῆς χρεωκοπικῆς πολιτικῆς, ὡσεὶ φοβηθέντες μὴ ἄλλοι σφετερισθῶσι τὴν μεγάλην δόξαν, εἰς ἣν ἀφορᾷ, κηρύττουν ὅτι ἡ κυβερνήσις Σωτηροπούλου, ἀπογνοῦσα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτῆς σχεδίου, εἶναι διατεθειμένη εἰς ἀποδοχὴν συμβιβασμοῦ τινος πρὸς τοὺς πιστωτὰς. — Αἱ κακόδοιοι αὗται διαδόσεις, συνδυαζόμεναι τοῖς εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστελλομένοις περὶ τῶν προθέσεων τοῦ κ. Τρικούπη, εἰ ποτε ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἀρχὴν, βουλευομένου δῆθεν τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτίσεως τῶν χρεωλυσίων καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν πληρονομένων τόκων, δὲν δύνανται ἀλλ' ἢ νὰ ἐπιδρῶσιν ὀλεθρίως ἐπὶ τῆς γνώμης τῶν ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν ἀξίων ἐργαζομένων καὶ νὰ αἰρωσιν ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν πεποίθησιν περὶ τῆς προσεχοῦς διακανονίσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους. — Τοῦτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων, οὐδὲν ἄπορον, εἰ ἡ ἄλλη οἰκονομικὴ ἐν Εὐρώπῃ καχεξία, προσβάλλουσα ἀσθενῇ ἤδη τὴν δημοσίαν πίστιν τῆς Ἑλλάδος, ἐκμνηστικῇ καθ' ἐκάστην πλειότερον τὰς ἐλληνικὰς ἀξίας καὶ ἐπιφέρει ὀλεθριωτέρας ὁσμύραι καταστροφάς, εἰς τὰς ὁποίας εὐχόμεθα ὅπως θέσῃ τέρμα, ἀρχὴ ὁριστικῆς βελτιώσεως γινομένη, ἢ ἐν τοῖς χθεσίοις οἰκονομικοῖς τηλεγραφήμασι σημειωθείσα ὑψώσις.

Ἐν Βελιγραδίῳ τὸ ζήτημα τῆς εἰς δίκην παραπομπῆς τοῦ ὑπουργείου Ἀβακούμοβιτς κινδυνεύει νὰ ἐπενέγκῃ ὑπουργικὴν κρίσιν. — Καθ' ἃ φαίνεται, ἡ ὑπὸ τῆς Σκουψίνας ἐκλεγείσα κοινοβουλευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, ὑπὸ ἀκράτου ζήλου ἀγομένη, βουλεύεται τὴν προφυλάκιδιν τῶν πρώην ὑπουργῶν καὶ τὴν μέχρις ἐσχάτων δικαστικὴν καταδίωξιν. Τὴν ἀδιάλλακτον ταύτην πολιτικὴν οὔτε ὁ βασιλεὺς, οὔτε ἡ κυβερνήσις ἐπιδοκιμάζει· ἀμφότεροι δὲ φρονοῦσιν ὅτι ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ διεξαχθῇ μετὰ τῆς προσκυούσης μετροπαθείας, τῆς ἐπιτροπῆς ἀρκουμένης εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀναγκαίων ἀνακρίσεων καὶ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν, ὅπερ θὰ ἐπιτρέψῃ τῇ Βουλῇ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀποδοκιμαστικὴν τῆς πολιτείας τῆς πρώην κυβερνήσεως ψήφον, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον.

— Ἀλλ' οἱ ἀδιάλλακτοι τῶν ῥιζοσπαστικῶν, εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὸ κατὰ νόμον ἀσκήριον τοῦ καθηγορητηρίου, ἐπιμένουσιν ἀπηνῶς εἰς τὴν ἡθικὴν ἐξήγησιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἀντιπάλων, ἐντεῦθεν δὲ διαφωνία τῆς πλειονοψηφείας πρὸς τὴν κυβερνήσιν, ἀπειλοῦσα παραίτησιν κατὰ τὰς ἐκ τῆς σερβικῆς πρωτευούσης τελευταίας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις. — Βεβαίως καὶ παραιτούμενον τὸ ὑπουργεῖον Δόικις διαδεχθήσεται κυβερνήσις ἐκ τῆς αὐτῆς αὔθις μερί-

δος ἀπορρέουσα, ἀναφέρεται δὲ μάλιστα ἡδὴ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρώην μὲν ἐνταῦθα προδευτοῦ, ὑπουργοῦ δὲ νῦν τῶν στρατιωτικῶν στρατηγοῦ Σάββα Γροῦιτς, ὃς μέλλοντος νὰ κληθῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας κυβερνήσεως· ἀλλὰ τοῦτο κατ' οὐδὲν μειοῖ τὴν ἀλήθειαν, ὅτι λίαν ἐνωρίς ἤρξατο διαφωνοῦσα πρὸς ἑαυτὴν ἡ κρατοῦσα νῦν ἐν Σερβίᾳ μερίς, ὅτι διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν διαφωνιῶν αὐτῆς ἀνακόπτει σπουδαίως τὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρωπικοῦ ἔργου, ἐφ' ᾧ οὕτω πανηγυρικῶς καὶ διὰ παντοδυναμίας περιβάλλον ἐκάλεσαν αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὁ σερβικὸς λαός.

Σήμερον διεξάγεται ἐν Βουλγαρίᾳ ὁ μέγας ἐκλογικὸς ἀγὼν πρὸς καθαρτισμὸν τῆς Σορβανίε κατὰ τὰς ἀρτὶ θεσπισθείσας συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις, παρατείνουσας μὲν, ὡς γνωστόν, τὴν βουλευτικὴν περίοδον εἰς πενταετή ἀπὸ τριετοῦς, ἐλαττοῦσας δὲ εἰς τὸ ἡμισὺ περίπου τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν. — Ἐχων τις ὑπ' ὄψει τὴν περὶ τὸ δημιουργεῖν πλειονοψηφίας εἰδικότητα, ἥς τοσάκις μέχρι τοῦδε δείγματα περιφανῆ παρέσχε· ὁ κ. Σταμπούλωφ, κατορθώσας ἐπὶ τέλους νὰ εὕρῃ τοὺς ἐπικυρώσαντας καὶ τὰς τοῦ θεμελιώδους τῆς χώρας νόμου τροποποιήσεις, δι' ὧν ἐπετεύχθη ἡ τοῦ πρίγκιπος σύζευξις κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγίας Ἐδρας, δὲν δύναται νὰ προῖδῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτάκτως καὶ συνταγμένως γινομένης ἀντιπολιτευτικῆς δράσεως· πάντοτε ὅμως εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ βούλγαρος πρωθυπουργὸς διέρχεται στιγμὰς ἀγωνίας, ἃς ἴσως οὐδέποτε διήλθε, ὧν δὲ ζωηρότερον κεχρωσμένην πάντως ἐκδήλωσιν ἀπετέλει τὸ θρύλλημα, ὅτι καὶ ἀπογνοῦς τῶν πραγμάτων παρητήθη ἡδὴ τὴν ἀρχὴν. — Ἐπειτα πρὸς τῇ ἀπὸ τῆς οὐκέτι κατ' ὄνομα μόνον ἀλλὰ καὶ πράγματι ὑφισταμένης ἀντιπολιτευσέως δυσχερεῖα ὑπάρχει, μᾶλλον ἴσως δυσπερβλήτος, ἢ τῆς δυσμενείας τοῦ πρίγκιπος. — Οὗτος, ἐκ τῆς εὐχερείας πιθανῶς, μεθ' ἧς εἶδεν ἐπιψηφίζομενας ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὰς μεταρρυθμίσεις τῶν περὶ τοῦ δόγματος τῶν διαδόχων τοῦ ἡγεμόνος σωματικῶν διατάξεων καίπερ θιγούσας θεοδικετικὸν τοῦ ἔθνους φρόνημα, θαρροῦσας περὶ τῆς παρὰ τῷ βουλγαρικῷ λαῷ δημοτικότητος αὐτοῦ — καίτοι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀπεδείκνυσεν αὐτῷ μᾶλλον τὴν περὶ τὸ δημιουργεῖν πλειονοψηφίαν, ὡς ἐφθιμνεῖσιν, δεινότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ. — Ἐδουλεύθη, φαίνεται, τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ συμβούλου, ὃς ἀνευ λεπτολογίας ὑπερπνῆ τὰ ὅρια τῆς ἰδίας ὑπουργικῆς δικαιοδοσίας, πάντα ὡς ἀπόλυτος ἀρχὼν διαθέτων καὶ εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τὸν φέροντα τὸ ἡγεμονικὸν τῆς χώρας στέμμα. Ἐρρήθη μάλιστα καὶ ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ ἀνεγράφη ὅτι ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος κατὰ τὴν τελευταίαν ὀλιγοήμερον εἰς Βιέννην ἐκδρομὴν αὐτοῦ προδιέθεσε τὸ ἀνακτοδόλιον τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ περὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν θὰ ἀναγκάσθῃ καὶ ἀνεῖ τῶν κοινοβουλευτικῶν διατυπώσεων ν' ἀπολύσῃ τὸν κ. Σταμπούλωφ, ἀντικαθιστῶν αὐτὸν διὰ τοῦ κ. Νάτσεβιτς. — Ἄν τὰ πράγματα ταῦτα προήχθησαν ἐπαρκῶς ἐν Σοφίᾳ, ὥστε αἱ τοῦ πρίγκιπος διαθέσεις νὰ γένωνται γνωσταὶ καὶ παρὰ τῷ βουλγαρικῷ λαῷ, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς δη-

μερον θά παράσχη ἡμῖν τὸ μέτρον τῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τούτου προτιμῆσεως μεταξύ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ πρίγκιπος.

Τῆς διεθνούς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς δράσεως ἐξακολουθεῖ κρατοῦν τὸ γαλλοδιαμικὸν ζήτημα. Ἡ διαμικὴ κυβέρνησις καὶ αὐτὴ παρὰ τὰς πρὸς τοῦτο ἐπιδεικτικὰς παρασκευὰς αὐτῶν οὕτω κατέλιπον τὴν εἰς τὰ τηλεβόλα τοῦ γαλλικοῦ στόλου ἐκτεθεινὴν πρωτεύουσιν, ἀλλ' ὁ αὐτόθι γάλλος ἀντιπρόσωπος ἀνεχώρησεν ἤδη, ἀπὸ ὥρας δὲ εἰς ὥραν ἐπικεῖται ἡ ἀναχώρησις καὶ τοῦ ἐν Παρίσιος διαμαίου, ἀπερχομένου μάλιστα εἰς Λονδίνον, ὅπερ οὐκ ἄμοιρον σημασίας ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει δὲ ἡγαλλικῇ κυβέρνησις μετὰ τὴν ἀνεπαρκῆ τῶν ἐν Βαγκὼκῃ ἀπάντησιν πρὸς τὸ τηλεσίγραφον αὐτῆς ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις τὴν περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν διαμικῶν ἀκτῶν ἀπόφασίν της καὶ ὥρισεν ἤδη τὰ κατὰ τοῦ πολέμου ληπτέα στρατιωτικὰ μέτρα πρὸς ταχύτεραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν τοῦ ἀγῶνος διεκπεράτωσιν, τείνοντα δὲ ἰδίᾳ εἰς τὴν κατάληψιν τῶν ἐν τῷ τηλεσίγραφῳ διεκδικουμένων ὑπὲρ τοῦ Ἀννὰμ χωρῶν, τῶν ἐν τῷ Μεινὰμ κανονιοφθῶν ἐξελθουσῶν πρὸς τούτοις τοῦ ποταμοῦ, ὅπως μετὰσχῶσι τοῦ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς μοίρας ἐνεργηθησομένου ἀποκλεισμοῦ. Ταῦτα πάντα μαρτυροῦσι τὴν ὀριστικῶς πολεμικὴν τροπὴν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ δὲν ἀπτελοῦσι τὸ σοβαρώτατον στοιχεῖον τῆς αὐτόθι καταστάσεως. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἡγῶν νὰ φαίνωνται ἐπιμένοντες ὅπως ἡ γνώμη αὐτῶν ἀκουσθῇ ἐν τῇ διαρροθμίδει τοῦ ἐδαφικοῦ μέρους τῆς διαφθοῆς, ἥτις ὡς πρὸς τὴν Μεγάλαν Βρετανίαν προσλαμβάνει μείζονα ἐτι σπουδαιότητα, ἀφ' ἧς ἡ Ρωσία ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς εἰς πρόσκησιν αὐτόθι εἰς ναυτικὸν σταθμὸν νήσου, ἧς ἡ τοποθεσίᾳ ἐπιδρᾷ λίαν ἐπὶ τῶν συγκαινωνικῶν τῶν κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀγγλικῶν κτήσεων. Οὐχ ἥτον οὐδεὶς φόβος μὴ ἡ Ἀγγλία ἐντείνῃ ἐν τούτῳ τὴν στάσιν αὐτῆς μέχρι διακυβεύσεως τῶν διεθνῶν εὐρωπαϊκῶν σχέσεων· διορᾷ μὲν καλῶς ὅτι ἡ ἐν τῇ Ἀπὸ Ἀνατολῆς διαπιστουμένη γαλλορωσικὴ συνεργασία κινδυνεύει νὰ περισφίγῃ μετὰ τὴν δύο συμμάχων δυνάμεων τὰς ἐν Ἀσίᾳ ἀγγλικὰς κτήσεις καὶ ἀπλοποιήσῃ ἱκανῶς τὸν αὐτόθι προαιώνιον ἀγγλορωσικὸν ἀνταγωνισμόν, διὰ διηνεκοῦς δὲ περισπασμοῦ νὰ διακωλύσῃ τὴν ὀριστικὴν πρὸς τὴν τριπλὴν προσέγγισιν τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου, ἀλλ' οὔτε οἱ ἐσωτερικοὶ αὐτῆς περισπασμοί, οὔτε ἡ στρατιωτικὴ αὐτῆς συγκρότησις, οἷα τοῦλάχιστον αὕτη μαρτυρεῖται ὑπὸ ἐιδικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνδρῶν, οὔτε τέλος ἡ γνωστὴ θρασυδειλία τῆς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἀσκουμένης ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὑπὸ τῶν παρὰ τὸν Τάμεσιν πολιτικῆς ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ φοβώμεθα μὴ οὔτοι ἐντείνωσι μέχρι γήσεως τὴν στάσιν αὐτῶν. — Κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας τῆς ληξάσης ἐβδομάδος συνεκροτήθη ἐν Ἐρμανστάτῃ τῆς Οὐγγαρίας τὸ συνέδριον τῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ Ρουμάνων, προτιθέμενον τὴν οὐστάσιν πολιτικῆς μερίδος καὶ τὸν ὀρισμὸν τῆς στάσεως, ἣν ὑφείλουσι νὰ τηρήσωσιν οἱ ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῶν Ἀψβούργων ρουμανικοὶ πληθυσμοὶ ἀπέναντι τῶν πρὸς αὐτοὺς καταπιέσεων τῶν οὐγγρικῶν ἀρχῶν. Ἡ κυβέρνησις ἐν ἀρχῇ ἐδουλεύθη ν' ἀπαγο-

ρεύσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην διαδήλωσιν· μαθοῦσα δὲ ὅτι καὶ μέλη τοῦ ρουμανικοῦ κοινοβουλίου καὶ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἰασίῳ πατριωτικῶν ἐταιριῶν ἐσκόπουν νὰ μετὰσχῶσιν αὐτῆς, δὲν ὤκνησε ν' ἀναγγεῖλῃ τοῖς ἐν Βουκουρεστίῳ ὅτι θὰ ἐξήλανε τοὺς ρουμάνους ὑπνικούς, οἵτινες θὰ διήρχοντο τὰ μεθόρια, ὅπως προβῶσιν εἰς διαδήλωσιν ἐπὶ τοῦ οὐγγρικοῦ ἐδάφους. Εὐτυχῶς δεύτεραι σκέψεις ἐπεσαν τοῖς ἐν Πέστη ὅτι τοιαύτη τραχὺς θὰ παρεῖχε νέαν τροπὴν εἰς τὸν ἐν Τρανσυλβανίᾳ κρατοῦντα ὄργανόν, οὕτω δὲ τὸ συνέδριον ἐπετράπη καὶ συνεκροτήθη ἐξ ὑπερδιακοσίων ἀντιπροσώπων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δόκτορος Ρατσίου, προσελθόντων εἰς τὴν πόλιν καὶ ὑπερδεκακισχιλίων ἄλλων Ρουμάνων ἐκ διαφόρων τῆς Τρανσυλβανίας μερῶν, ὑπὸ τὸ κράτος δὲ ἀπεριγρᾶπτου ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνδιασκέψεως ταύτης ἦν ὁ καθορισμὸς τῆς περαιτέρω ἐξακολουθήσεως τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν διαμαρτυριῶν τῶν Ρουμάνων κατὰ τῶν οὐγγρικῶν καταπιέσεων καὶ ἡ ἀπόφασις ὅπως τὸ ἐν Οὐγγαρίᾳ ρουμανικὸν στοιχεῖον συνεργασθῇ ἰσῶς τοῖς ἄλλοις πλὴν τῶν Οὐγγρων διαφόροις λαοῖς, τοῖς ἀποτελοῦσι τὸν αὐστρουγγρικὸν μωσαϊκὸν καὶ διεκδικοῦσι τὰ ἔθνικα δικαιώματα αὐτῶν. Οἱ Οὐγγροι οὐ διαλείπουσι καταγγέλλοντες τοὺς ὑποκινητὰς τοῦ ὁργαῶμοῦ τούτου ὡς στασιῶτας, οἵτινες, ἀποτρέποντες τὸν ρουμανικὸν λαὸν τοῦ νὰ ἐνασκήτῃ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1868 χορηγηθὲν τοῖς μὴ οὐγγρικοῖς λαοῖς δικαίωμα τοῦ ν' ἀποστέλλωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὸ κοινοβούλιον τῆς Πέστης καὶ ὑπὸ φιλοταράχου πνεύματος ἀγόμενοι, διενεργοῦσι τὴν ἀντίδρασιν ταύτην ἀλλ' οἱ ἀδικοῦμενοι Ρουμᾶνοι δὲν δυσκολεύονται ν' ἀποκρούωσι τὰς μομφὰς ταύτας ἀπαντώντες ὅτι διατελοῦσιν ἐστερημένοι τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ἀπολύτως ὑποδεεῖ θέσει κατ' ἀκολουθίαν τῶν παντοειδῶν προνομίων, τῶν κεχορηγημένων τοῖς Μαγυάροις τῆς Τρανσυλβανίας. Πράγματι δέ, ἐνῶ οἱ Ρουμᾶνοι ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν ἐδικαιοῦντο νὰ ἔχωσιν ἐβδομήκοντα πέντε ἀντιπροσώπους, ἡ κυβερνήσις οὕτω σοφιστικῶς ἔχει διατεθειμένα τὰ πράγματα, ὥστε, ἂν οἱ Ρουμᾶνοι θελήσωσι νῦν νὰ ἐνασκήσωσι τὰ ἐκλογικὰ αὐτῶν δικαιώματα, τὸ πολὺ μόλις δώδεκα ἀντιπροσώπους θ' ἀπέστελλον εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ἐτέρα ἀξίωσις τῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ Ρουμάνων εἶνε ἡ περὶ τῆς αὐτονομίας τῶν σχολείων καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν. Εἶνε οὗτοι δύο πόθοι νομιμώτατοι, ἀλλ' οὗς τὸ οὐγγρικὸν κράτος εὐρίσκει ἀπάδοντας εἰς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ· διὰ τοῦτο πάντοτε ἐπεζητήσας τὴν κατάπνιξιν αὐτῶν. Ἀλλὰ πόθοι νόμιμοι, σχετιζόμενοι πρὸς αὐτὴν τὴν ἔθνικὴν ὑπαρξίν λαοῦ τινος, δὲν ἀποδέννυνται σήμερον οὕτως εὐχερῶς, ἡ τραχὺς δὲ κατ' αὐτῶν πολιτεία τῶν κρατούντων ἀντὶ τῆς ἀποδεδέως αὐτῶν δύναται πιθανώτερον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκρηξίν τοῦ ὑποτύφοντος ἡφαίστειου, καὶ ἐν τούτῳ μέγала ἀμαρτάνει ἡ τῶν ἐν Πέστη πολιτικῇ.

E. M. M.